

โรงเจสุขุมย์ เขาสามร้อยยอด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โรงเจลู่ยิมยี่ เขาสามร้อยยอด

.....ณ ขุนเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขุนเขาสามร้อยยอดเป็นดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ (ฮวงจุ้ยพญามังกร) เป็นสถานที่สถิตของมหาเทพทั้งหลาย และยังมีแหล่งกำเนิดของพระสารีริกธาตุ พระอรหันต์ธาตุของพระสาวกต่างๆ มากมายเกินคำบรรยาย นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่ง เป็นที่เคารพสักการะบูชาของชาวพุทธเชื้อสายจีนคือ โรงเจลู่ยิมยี่ ที่ตั้งอยู่ที่เชิงเขาสามร้อยยอด ต.ไร่เก่า กิ่งอำเภอสามร้อยยอด

โรงเจลู่ยิมยี่ เป็นสิ่งก่อสร้างสถาปัตยกรรมจนนับเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ ภายในเทวสถานประดิษฐานรูปหล่อพ่อปู่สามร้อยยอด ซึ่งเป็นเทพประจำเขาสามร้อยยอด ที่ประชาชนชาวสามร้อยยอดให้ความเลื่อมใสว่าเป็นเทพแห่งคุณธรรมแห่งความดี และเทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ นอกจากนี้ภายในเทวสถานยังเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปศาสนาพุทธทั้งนิกายมหายานและหินยาน รวมถึงป้ายชื่อบรรพบุรุษของคนไทยเชื้อสายจีน ทุกปีเมื่อถึงเทศกาลถือศีลกินเจ ประชาชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ชาวต่างประเทศไปถือศีลกินเจจำนวนมาก

สารบัญ

● วัดอุประสงค์การก่อตั้งโรงเจลุ่มยิมยี่	3
● ที่ตั้งของโรงเจลุ่มยิมยี่	4
● ประวัติความเป็นมาของโรงเจลุ่มยิมยี่	5
● ประวัติผู้จัดการโรงเจทั้ง 4 ท่าน	8
● ประวัติพ่อปู่สามร้อยยอด	16
● เทศกาลประจำปี	17
● เทศกาลถือศีลกินเจ	17
● พิธีการสงฆ์น้ำพระ	19
● เทศกาลทิ้งกระจาด	19
● สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญในโรงเจลุ่มยิมยี่	21
● คำกลอนโดย คุณสุลลักษณ์ วชิรภิจโกศล	26
● ข้อมูลอ้างอิง	29

วัดอุประสงค์

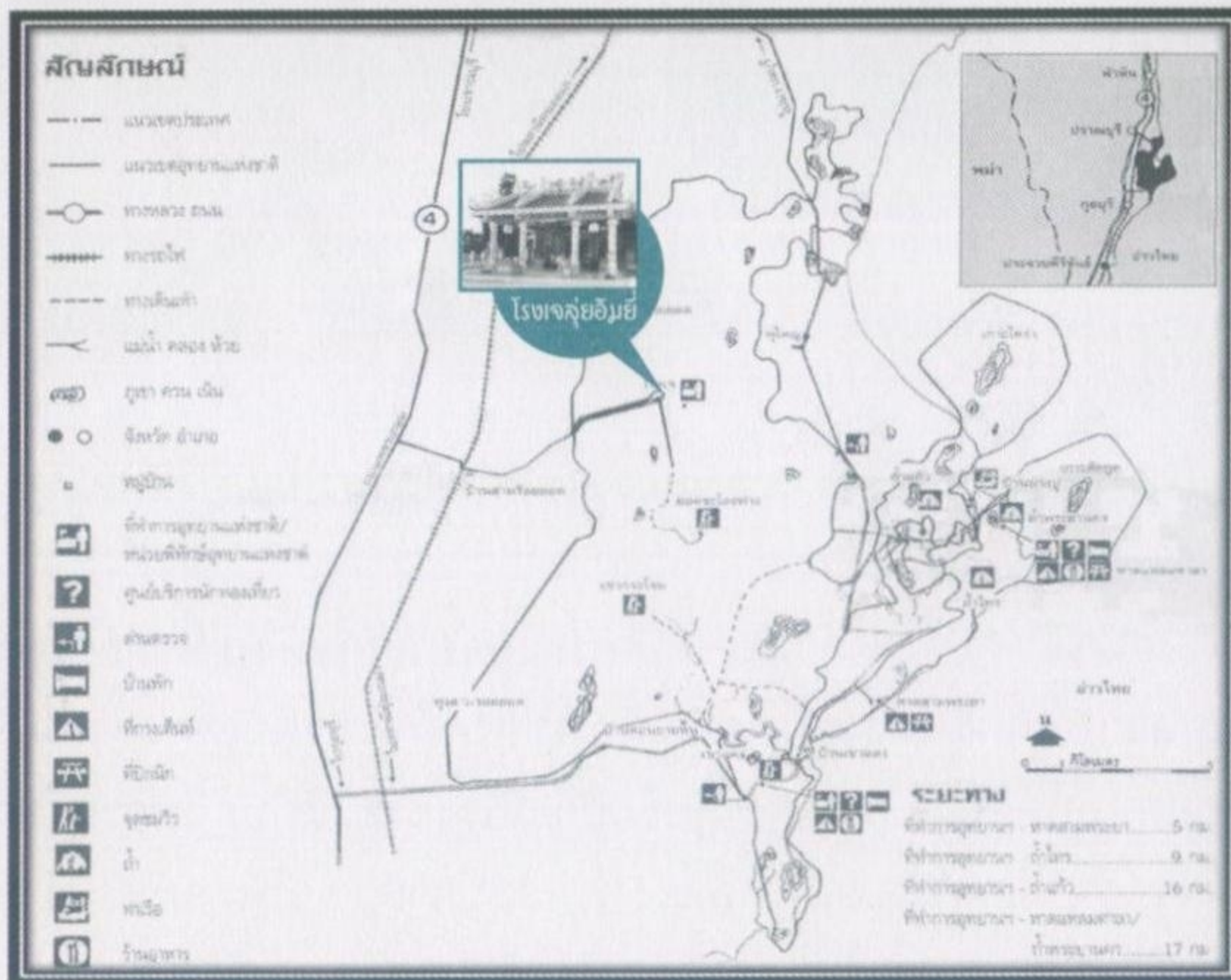
การก่อตั้งโรงเจลุ่มยิมยี่ เขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

...ด้วยวัดอุประสงค์และเจตนารมณ์ของการก่อตั้งโรงเจลุ่มยิมยี่นี้ ก็เพื่อเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ให้ผู้มีจิตกุศลประสงค์ที่จะมานมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์และถือศีลปฏิบัติธรรม โรงเจลุ่มยิมยี่จึงมีโรงทานให้กับผู้ที่ประสงค์จะมาทำนุเพื่อปฏิบัติธรรมในเทศกาลต่างๆ และมีอาหารเจให้ทานฟรีทั้ง 3 มื้อ ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลหรือไม่ก็ตาม จะเปิดให้ทานฟรีตลอดปี

เงินที่ท่านบริจาคนั้นจึงเป็นการทำบุญและทำทานในเวลาเดียวกัน เป็นการสร้างทานบารมีเสริมบุญให้แก่ตัวท่านเพิ่มขึ้น จากบุญบารมีที่ท่านได้มีโอกาสเดินทางมาที่โรงเจแห่งนี้ ซึ่งมีชื่อว่าโรงเจลุ่มยิมยี่ อันหมายถึงสถานที่ปฏิบัติธรรมที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธเจ้าที่มีชื่อเสียงก้องกังวานทั่วทั้งฟ้าดิน

ตั้งอยู่ที่ เขาสามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ: ถ้ามาจากกรุงเทพก่อนเข้าทางคูขนานตลาดสามร้อยยอดเลี้ยวซ้าย เข้าไปได้เลยประมาณ ๑๐ กม. ถนนเส้นที่ว่าตัดผ่านหัวประแจด้าน ทิศเหนือของสถานีรถไฟสามร้อยยอด ข้ามทางรถไฟมา ก็จะพบข้าม ประตูละลุโรงเจลุ่มยี่ สามร้อยยอด มองเห็นเขา สามร้อยยอดเป็นฉาก หลังโรงเจ (จากข้ามประตูหน้าสถานีรถไฟสามร้อยยอดถึงโรงเจลุ่มยี่ ประมาณ ๖ กม.)

โรงเจลุ่มยี่ หมายถึง สถานที่ปฏิบัติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของ พระพุทธเจ้าที่มีชื่อเสียงก้องกังวานทั่วทั้งฟ้าดิน

ลุ่ม แปลว่า ก้องกังวานทั่วทั้งฟ้าดิน

ยี่ แปลว่า เสียง

โรงเจ แปลว่า สถานที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า

โรงเจลุ่มยี่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลไร่เก่า อำเภอบราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ตรงกับปีมะแม (ปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๑ โรงเจแห่งนี้มีอายุครบ ๙๐ ปี)

โรงเจลุ่มยี่ สร้างขึ้นตามนิมิตฝันของเจ้าแก้ว "เก้ง" ซึ่งเป็นคนจีน แผ่นดินใหญ่ที่ได้อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารในสมัยต้นโกสินทร์ตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เจ้าแก้วเก้งได้ไปไหว้พระที่ศาลเจ้าโรงเจฮกเฮียงเซียงตั้ง ซึ่งตั้งอยู่ที่ตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เมื่อไหว้พระเสร็จก็ได้กลับบ้านในตอนดึกของคืนวันนั้น เจ้าแก้วเก้งนอนหลับได้นิมิตฝันเห็นเซียน และเซียนได้มาชวนเจ้าแก้วเก้งไปเที่ยวยังสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลจากกรุงเทพไปทางทิศใต้ไกลมาก ระยะทางหลายร้อยกิโลเมตร สถานที่นั้นมีลักษณะเป็นทุ่งกว้างไกลโพ้นสุดสายตา เขียวข่มไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด มีเชิงเขาสลับซับซ้อนเป็นชั้นๆ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นเสลา ต้นตะแบก และพรรณไม้อื่นๆอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อถึงฤดูกาลที่พรรณไม้เหล่านี้ผลิดอกบานสะพรั่งจะสวยงามยิ่งนัก เป็นสถานที่ที่มีความร่มรื่น ในฝันเซียนได้บอกกับเจ้าแก้วเก้งว่า สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ใครก็ตามที่มาถึงสถานที่แห่งนี้ต้องเป็นบุคคลที่มีบุญบารมีและมีวาสนาดี สถานที่สวยงามเช่นนี้เหมาะสำหรับจะก่อสร้างพุทธสถานมากกว่า

อย่างอื่น แต่มีข้อแม้ว่าจะก่อสร้างได้นั้นจะต้องรอให้ถึงหน้าขนุนจำปาออกดอกเสียก่อนแล้วจึงจะก่อสร้าง ครั้นเมื่อต้นขึ้นมาก็แก่แก้งก็ได้นำความฝันไปเล่าให้กับพรรคพวกที่อยู่โรงเจฮกเฮียงเซียงตั้งฟัง เช่น ฮุยเจ็กเจียงเล่าชื่อ จากนั้นจึงได้มีการเล่าต่อ ๆ กัน จนผู้ที่ได้รับฟังนั้นเกิดความศรัทธาอันแรงกล้าที่จะเดินทางไปสถานที่ดังกล่าวที่เขียนได้พาเจ้าแก้งไปดูในความฝัน เมื่อต้นขนุน จำปาที่บ้านเจ้าแก้งออกดอก เจ้าแก้งได้นำดอกขนุนจำปาไปไหว้พระที่โรงเจฮกเฮียงเซียงตั้ง นับแต่นั้นมา เจ้าแก้งก็ไม่เป็นอันกินอันนอน ด้วยจิตใจมุ่งมั่นที่จะไปยังสถานที่ในความฝันให้ได้

ในที่สุดเจ้าแก้งจึงได้ชวนสมัครพรรคพวกประมาณ 5 คน เดินทางโดยรถไฟลองใต้โดยไม่มีจุดหมายปลายทางไปเรื่อย ๆ ระหว่างนั้นในรถทุกคนจะช่วยกันสอดสายตามองหาภูมิประเทศตามความฝันของเจ้าแก้งตลอดสองข้างทาง จนขบวนรถไฟเข้าสู่สถานีรถไฟเขาสามร้อยยอด เจ้าแก้งก็ชี้ให้พรรคพวกดูทิวเขาทางทิศตะวันออกด้วยความตื่นเต้น พร้อมกับกล่าวว่า “เจอแล้ว พบแล้วสถานที่ในฝันที่เขียนพามา” ดังนั้น เจ้าแก้งกับพรรคพวกจึงลงรถไฟที่สถานีรถไฟเขาสามร้อยยอด และสอบถามชาวบ้านถึงทิวเขาที่เห็น ชาวบ้านเรียกทิวเขาแห่งนี้ว่า “เขาสามร้อยยอด หรือเขาสามร้อยยอด” ซึ่งเป็นทิวเขาที่มีบึงขนาดใหญ่ล้อมรอบเป็นที่อยู่ของปลาน้ำจืดและนกนานาชนิด มีระยะทางจากสถานีรถไฟเขาสามร้อยยอดถึงเชิงเขานั้น ประมาณ 8 กิโลเมตร เจ้าแก้งกับพรรคพวกพร้อมด้วยสัมภาระและเสบียง จึงออกเดินทางจากสถานีรถไฟเขาสามร้อยยอดไปยังเชิงเขาโดยเดินบุกดงพงหญ้ารก ผ่านลำธารน้ำ บางช่วงต้องว่ายน้ำข้ามด้วยความอดสาหัส และจิตใจที่มุ่งมั่นจนถึงจุดหมายที่เชิงเขาสามร้อยยอด และช่วยกันทำทางพักบนต้นเสลาใหญ่ เพื่อพักค้างคืน พอวันรุ่งขึ้นได้เดินสำรวจหาสถานที่ที่เหมาะสมที่จะทำการก่อสร้างโรงเจ และเมื่อได้สถานที่ที่จะสร้างแล้วจึงเดินทางกลับกรุงเทพฯ เพื่อมาปรึกษาหารือกับพรรคพวก เมื่อทุกคนเห็นดี พพอใจ และเห็นพ้องต้องกันหมด จึงรวบรวมเงินจากผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินสมทบทุนสร้างได้เป็นเงินจำนวน 6,000 บาท

เพื่อใช้เป็นทุนในการก่อสร้าง เจ้าแก้งพร้อมกับสมัครพรรคพวกจึงได้เดินทางกลับไปเขาสามร้อยยอดอีกครั้งหนึ่ง และได้เริ่มงานก่อสร้างโรงเจลุยอิมยี่ขึ้นในปีนั้นทันที โดยได้ตัดไม้จากเชิงเขาามาทำเสา และโครงหลังคามุงด้วยหญ้าคา พื้นอัดด้วยหินลูกรัง ฝาใช้ไม้ไผ่จักสาน ผู้ที่ร่วมเดินทางติดตามมาด้วยกันนั้น ได้ช่วยปลูกพืชผักสวนครัวสำหรับบริโภคในระหว่างการก่อสร้าง แต่การก่อสร้างต้องใช้ระยะเวลา เมื่อต้องอยู่นานเป็นเดือน เป็นปี เงินที่นำมาใช้จ่ายก็หมดไม่สามารถที่จะก่อสร้าง โรงเจลุยอิมยี่ให้สำเร็จเสร็จถาวรได้ ตามที่ต้องการ

ในปี พ.ศ. 2465 ตรงกับปีจอ ได้มีการประชุมกันระหว่างสมัครพรรคพวกของเจ้าแก้งที่จะดำเนินการก่อสร้างโรงเจลุยอิมยี่แบบถาวร ที่ประชุมได้เลือกคณะกรรมการบริหารขึ้นมาเพื่อดำเนินการก่อสร้างโรงเจให้สำเร็จเสร็จถาวรดังที่ตั้งใจไว้ โดยที่ประชุมได้เลือก ท่านเจ้าสัวเลี้ยจื้อ แซ่โค้ว เป็นประธานคนแรก และที่ประชุมได้เลือกนายเหม็งซง แซ่เจีย เป็นเหรัญญิกงานก่อสร้างโรงเจและผู้จัดการในเวลาต่อมา ได้ดำเนินการก่อสร้างต่อเรื่อย ๆ โดยตัดไม้มาเลื่อยเผาหินทำปูนขาว และทำอิฐไว้ใช้เอง โดยใช้เวลาก่อสร้างประมาณ 3 ปี จึงเสร็จ ซึ่งตรงกับปี พ.ศ. 2467 ปีฉลู ได้มีงานเฉลิมฉลองใหญ่โตตลอด 2 ปี คือ ปี พ.ศ. 2468 ถึงปี พ.ศ. 2569 ได้เริ่มต้นในเดือนมีนาคม และเดือนเมษายนของทุก โดยมีผู้มีจิตศรัทธาเดินทางมาอยู่ปฏิบัติธรรมที่โรงเจแห่งนี้เป็นประจำทุกปี

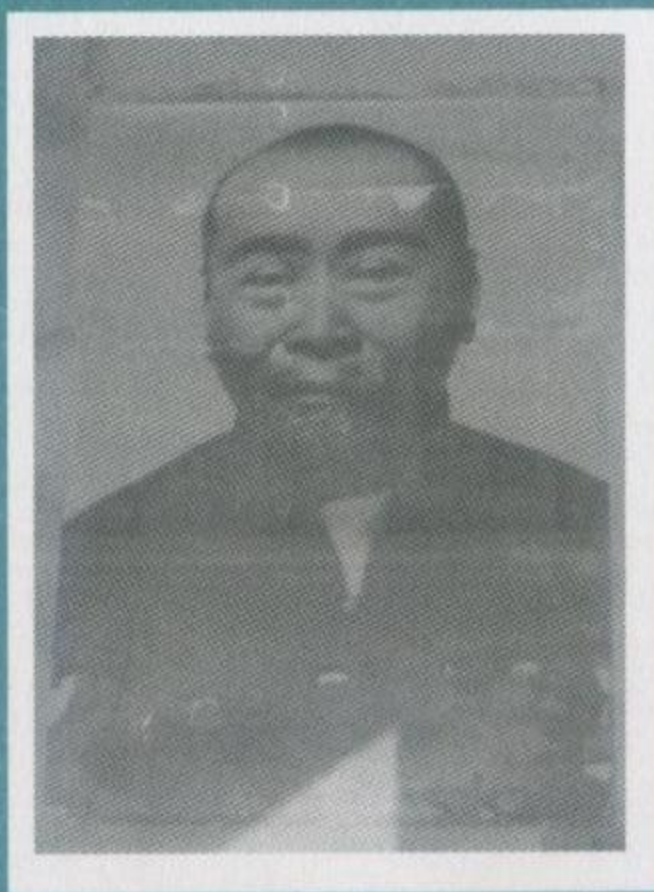
ผู้จัดการโรงเจ

มีผู้จัดการโรงเจตามลำดับดังนี้

ผู้จัดการโรงเจลำดับที่ 1
ท่านหลิมเซียงหงอ
ปี พ.ศ. 2465

ผู้จัดการโรงเจลำดับที่ 2
ท่านถ่วงเซียงะ

ผู้จัดการโรงเจลำดับที่ 3
ท่านเมงเตีย แซ่เฮง
ปี พ.ศ. 2530

ผู้จัดการโรงเจลำดับที่ 4
นางสาวสุลลักษณ์ วชิรกิจโกศล
(ผู้จัดการคนปัจจุบัน)

ประวัติของท่านผู้จัดการโรงเจลุ่มอิมยี่ท่านปัจจุบัน ท่านเกิดที่อำเภอปราณบุรี (ปี พ.ศ. 2511) ซึ่งในปัจจุบันเป็นกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครอบครัวบิดามารดามีอาชีพค้าขาย มีพี่น้องทั้งหมด 8 คน ท่านเป็นบุตรคนที่ 4 ท่านได้เรียนตัดเสื้อเป็นอาชีพ สำหรับหารายได้เพื่อเลี้ยงครอบครัว หลังจากจบชั้นป.4 ที่โรงเรียนบ้านไร่เก่า อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ท่านอายุได้ 20 ปี บิดามารดาได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านฉาง จังหวัดระยอง ท่านได้ติดตามบิดามารดาไปด้วย และท่านได้เปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ทั้งยังรับสอนนักเรียน กิจการเป็นไปด้วยดีมีลูกค้า และมีนักเรียนมากมายเพราะในตอนนั้นมีฐานทัพของสหรัฐอเมริกาอยู่ที่สนามบินอู่ตะเภา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ท่านมีลูกค้าที่ร้านเป็นจำนวนมาก และยังรับเย็บเสื้อให้ทหารอเมริกันในค่ายที่สนามบินอู่ตะเภาอีกด้วย ทำให้ครอบครัวมีฐานะมั่งคั่งมั่นคง ท่านช่วยบิดามารดาส่งน้องเรียนหนังสือจนจบปริญญาเกือบทุกคน ต่อมาในปีพ.ศ.2519 เกิดกรณีนักศึกษาในประเทศไทยประท้วงรัฐบาลอเมริกัน ไล่ฐานทัพอเมริกันให้ย้ายออกไปจากประเทศไทย เมื่อฐานทัพของอเมริกันย้ายออกไปทำให้เศรษฐกิจบ้านฉางซบเซาย่ำแย่ทันที กิจการของท่านก็ได้รับผลกระทบอย่างมากด้วย เพราะอำเภอบางฉางนั้นอยู่ใกล้กับสนามบินอู่ตะเภา ในขณะที่ฐานทัพอเมริกันอยู่ เศรษฐกิจของอำเภอสัตหีบและบ้านฉางดีมาก

ท่านก็มุ่งทำงานจนไม่มีเวลาร่างทำงานตลอดสัปดาห์ทั้งกลางวันและกลางคืนเพราะงานเลี้ยงที่เร่งด่วนมีตลอดทำให้ไม่มีเวลาร่าง แต่พอท่านมีเวลาร่างเนื่องจากงานน้อยลงเพราะเศรษฐกิจของอำเภอข้างฉางช่วงนั้นไม่ดีและซบเซาลงอย่างมาก จึงใช้เวลาร่างที่ไม่ได้ทำงานไปปฏิบัติธรรมที่วัดปิวรารามในอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ในเวลานั้นท่านได้พิจารณาตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อกัสสะปะมุณี เจ้าอาวาสวัดปิวราราม แต่การไปปฏิบัติธรรมที่วัดปิวรารามของท่านมีอุปสรรค ในการปฏิบัติธรรมหลายอย่างทำให้ท่านต้องย้ายไปปฏิบัติธรรมที่วัดเขาภูดอนซึ่งอยู่ในอำเภอฉาง จังหวัดระยอง แต่ก็มีอุปสรรคอีกเช่นกัน ในช่วงนี้ท่านได้ยกเลิกกิจการร้านตัดเสื้อให้น้องสาวทั้งหมด ส่วนท่านมุ่งปฏิบัติธรรมที่วัดทรงธรรมกัลยาณี จังหวัดนครปฐม โดยได้มอบตัวเป็นศิษย์ของหลวงย่าบัวละมัยกบิลสิงห์(ซึ่งเป็นมารดาของท่านภิกษุณี จันทรสุมาลย์ กบิลสิงห์) แต่ก็มาพบกับอุปสรรคบางประการอีก ในระยะหลังที่ท่านมุ่งปฏิบัติธรรม ท่านได้ใช้ทุนทรัพย์ที่ท่านได้เก็บไว้จากการที่ได้ทำงานมาตลอดในอดีตนั้นนำมาเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อท่านปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัด ส่วนใหญ่ท่านก็จะใช้แรงงานช่วยกิจการวัด ต่อมามีปัญหาเกิดขึ้นอีกที่วัดทรงธรรมกัลยาณี ท่านจึงรู้สึกผิดหวังแต่ยังมุ่งที่จะปฏิบัติธรรมต่อไปไม่ทอดทิ้งโดยจะหาสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งใหม่ เนื่องจากท่านเคยได้อ่านหนังสือของท่านพุทธทาสภิกขุ และเกิดความศรัทธาในองค์ท่านพุทธทาสภิกขุเป็นอย่างมาก ท่านจึงตั้งใจที่จะเดินทางไปอยู่ที่สวนโมกข์ของท่านพุทธทาสภิกขุที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อได้เดินทางผ่านมาถึงบ้านเกิดที่อำเภอปราณบุรีก็ได้แวะที่บ้านอาจารย์ทรงคำ ผู้ซึ่งเป็นร่างทรงของพ่อปู่เขาสามร้อยยอด เพื่อเยี่ยมเยียนในฐานะที่อาจารย์ทรงคำ ได้เคยช่วยเหลือท่านตอนที่ท่านล้มป่วยลงจนเกือบเอาชีวิตไม่รอดเมื่อสมัยที่ท่านยังเป็นเด็ก ท่านอาจารย์ทรงคำช่วยให้ท่านหายและมีชีวิตอยู่ ประกอบกับมารดาของท่านได้ยกท่านให้เป็นบุตรบุญธรรมของพ่อปู่เขาสามร้อยยอด เมื่อครั้งที่ท่านป่วยหนัก ท่านจึงต้องการแวะเพื่อกราบไหว้พ่อปู่เขาสามร้อยยอดด้วย ท่านระลึกถึงบารมีของพ่อปู่เขาสามร้อยยอดที่ได้ช่วยชีวิตไว้เสมอ

เนื่องจากเมื่อตอนที่ท่านอายุ 16 ปี ท่านได้ป่วยหนักเป็นไข้ทับทิม จนนอนตัวเน่าเป็นแผลด้านหลังเพราะนอนอย่างเดียว ลูกเดินไม่ได้ มารดาท่านได้พาไปหาหมอหลายครั้งหลายครา ทั้งแพทย์ปัจจุบัน และแพทย์แผนโบราณ ก็ไม่หาย จึงเท่ากับนอนรอความตาย ทุกคนก็คิดว่าท่านต้องไม่รอด มารดาก็เสียเงินรักษามากมาย ข่ายหมูไป 2 เล้า เอาเงินไปรักษาก็ยังไม่หาย

จนกระทั่งวันหนึ่งท่านมีอาการหนัก มารดานำท่านไปส่งที่โรงพยาบาล พ่อปู่เขาสามร้อยยอดได้มาเข้าร่างทรงของอาจารย์ทรงคำ ให้มาบอกมารดา ท่านว่าอย่านำท่านไปโรงพยาบาล ถ้าไปจะต้องไปตายไม่ได้กลับบ้าน และพ่อปู่เขาสามร้อยยอดได้บอกยาสมุนไพรที่ใช้รักษาซึ่งให้ร่างทรงของอาจารย์ทรงคำได้ไปหาสมุนไพรตามคำบอกของพ่อปู่เขาสามร้อยยอดและสั่งให้นำสมุนไพรนั้นมาคั้นเป็นน้ำให้ท่านดื่ม ท่านจำได้ว่าประมาณ 1 แก้ว เมื่อท่านดื่มน้ำสมุนไพรแล้วอาการที่ทรุดหนักก็ดีขึ้น และก็หายสนิทเป็นปกติ มารดาท่านจึงได้ยกท่านให้เป็นบุตรบุญธรรมกับพ่อปู่เขาสามร้อยยอด ปกติมารดาท่าน และชาวบ้านละแวกนั้นก็นับถือศรัทธาพ่อปู่เขาสามร้อยยอดกันทุก ๆ คน

และเชื่อว่าพ่อปู่เขาสามร้อยยอดเป็นเทพเจ้าที่พิทักษ์ปกป้องรักษาชาวบ้านบริเวณเขาสามร้อยยอดอยู่ ฉะนั้นเมื่อท่านได้รอดชีวิตมาด้วยการช่วยของพ่อปู่เขาสามร้อยยอด และความเมตตาของอาจารย์ทรงคำ ก่อนที่ท่านจะเดินทางไปสู่สวนโมกข์ที่ท่านจะมุ่งไปพำนักปฏิบัติธรรมกับท่านพุทธทาสภิกขุ ตามที่ตั้งใจไว้ ดังนั้นก่อนที่ท่านเดินทางจะไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านจึงได้แวะที่อำเภอปราณบุรี บ้านเกิด

เพื่อกราบไหว้ท่านอาจารย์ทรงคำ และ คราวนี้ท่านก็ได้ตั้งใจที่จะเดินทางเข้าไปที่โรงเจลุยอิมยี่เพื่อกราบไหว้พ่อปู่เขาสามร้อยยอดอีกด้วย

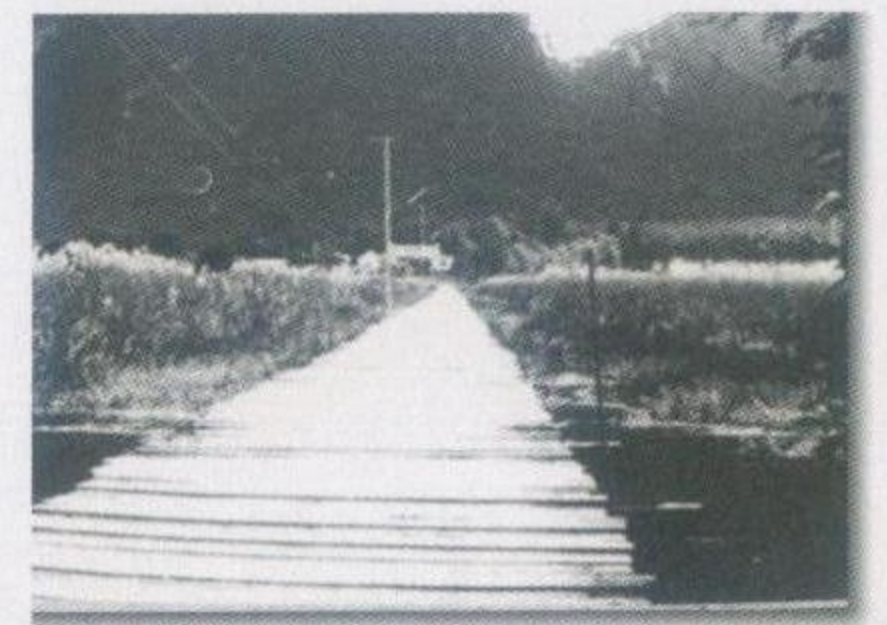
คืนนั้นท่านได้พักค้างที่ตำหนักร่างทรงพ่อปู่เขาสามร้อยยอดของท่านอาจารย์ทรงคำ ที่อำเภอปราณบุรี ท่านก็นึกวิตกกังวลถึงหนทางที่จะเข้าไปยังโรงเจลุ่มอิมยี่ด้วยเป็นทางที่ทุรกันดารมาก ไม่มีรถที่จะยอมเข้าไป

เมื่อตอนสมัยเด็ก มารดาท่านเคยพาท่านไปไหว้พ่อปู่สามร้อยยอดที่โรงเจลุ่มอิมยี่ ก็ต้องใช้วิธีเดินเข้าไปและใช้เวลาอย่างมากกว่าจะถึงโรงเจ แต่เพียงวิตกในใจในเวลากลางคืนว่าจะเข้าไปกราบไหว้พ่อปู่สามร้อยยอดได้โดยวิธีใด วันรุ่งขึ้นตอนเช้าก็มีเจ้าของอุ้มรถยนต์ละแวกบ้านท่านอาจารย์ทรงคำมารับอาสาเองเพื่อจะนำรถพาท่านไปให้ถึงที่โรงเจลุ่มอิมยี่ไม่ต้องเดินเข้าไป ซึ่งในตอนนั้นท่านคิดว่าพ่อปู่สามร้อยยอดต้องไปคลไคลให้เจ้าของอุ้มรถยนต์อย่างแน่นอนเพราะความคิดที่วิตกเรื่องหนทางที่จะไปโรงเจนั้นท่านมิได้บอกกับผู้ใดคิดว่าจะเดินเข้าไปเองลำบากเพียงใดก็จะไป เพราะท่านถือว่าที่ท่านมีชีวิตรอดอยู่จนทุกวันนี้เพราะบารมีพ่อปู่สามร้อยยอด อีกทั้งมารดาได้ยกท่านให้เป็นบุตรบุญธรรมของ พ่อปู่สามร้อยยอดแล้ว ท่านจึงตั้งใจที่จะไปกราบไหว้ก่อนที่จะออกเดินทางไปสวนโมกข์ของท่านพุทธทาสภิกขุ ที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เมื่อท่านไปถึงโรงเจลุ่มอิมยี่ท่านพบว่าในโรงเจนั้นมีแต่ผู้สูงอายุ ประมาณ 70 ถึง 80 ปีที่มาปฏิบัติธรรมและถือศีล ท่านผู้สูงอายุเหล่านี้ต้องช่วยกันทำความสะอาดโรงเจ ทำอาหาร ดูแลถวายน้ำและผลไม้ที่แทนบูชาพระพุทธรูปและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานอยู่ในโรงเจซึ่งมีหลายแทนบูชา ทำให้ท่านเกิดความสงสารผู้ปฏิบัติธรรมถือศีลที่เป็นผู้สูงอายุเหล่านั้นอย่างมาก ผู้สูงอายุบางท่านก็แข็งแรงบางท่านก็พอที่จะช่วยตัวเองได้ บางท่านก็ไม่แข็งแรงช่วยตัวเองไม่ค่อยได้ท่านก็เลยคิดว่าจะอยู่ที่โรงเจลุ่มอิมยี่ ช่วยผู้สูงอายุที่มาปฏิบัติธรรม ในโรงเจแห่งนี้ก่อนจนกว่าจะมีคนมาอาสาทำแทน มาช่วยดูแลผู้สูงอายุในโรงเจ ท่านถึงจะเดินทางไปปฏิบัติธรรมที่สวนโมกข์ ท่านได้อยู่ดูแลผู้สูงอายุและช่วยงานในโรงเจมาเรื่อย ๆ แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดอาสา มาอยู่แทน ท่านก็ทิ้งไปไม่ได้เพราะเมื่อท่านมาอยู่ผู้สูงอายุในโรงเจก็สบายขึ้น

ท่านเองก็ยิ่งอายุน้อยและแข็งแรงกว่า จึงรับหน้าที่ต่าง ๆ ช่วยทำแทน และช่วยเหลืองานของโรงเจทุกอย่าง เมื่อท่านอยู่มาได้ 9 ปี ซึ่งเป็นปี พ.ศ.2530 ท่านเมงเตีย แซ่เฮง ซึ่งเป็นอาจารย์เล่าซือและเป็นผู้จัดการโรงเจลำดับที่สามอยู่ในขณะนั้นได้ป่วยและเสียชีวิตลง และยังไม่ได้แต่งตั้งใครขึ้นมาดูแลโรงเจทำให้ท่านต้องเข้ามารับภาระต่าง ๆ ของโรงเจลุ่มอิมยี่แทน เพราะท่านเคยช่วยท่านเมงเตียทำมาก่อน จึงทำต่อไปได้ คณะกรรมการโรงเจก็มีความเห็นว่าท่านรู้งานและ ทำงานให้โรงเจแทนผู้จัดการคนที่สามได้เป็นอย่างดี จึงได้แต่งตั้งให้ท่านปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้จัดการโรงเจลุ่มอิมยี่อย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2531 เป็นต้นมา

เมื่อได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้จัดการโรงเจลุ่มอิมยี่ลำดับที่4 ท่านก็ได้ทำนุบำรุง และดูแลโรงเจทุกด้านโดยเริ่มต้น ท่านเห็นว่าทางเข้า-ออกโรงเจนั้นยากลำบากมากไม่สะดวกเพราะเป็นถนนดินลูกรัง ทรุดโทรม เป็นหลุมเป็นบ่อบางช่วงเป็นดินเลนต้องเดินลุย บางช่วงเป็นสะพานไม้ข้ามแอ่งน้ำซึ่งต้องข้ามสะพานถึง 11 สะพาน เพราะในเวลานั้นโรงเจได้ตั้งอยู่ที่เชิงเขาสามร้อยยอดก็จริงอยู่แต่สภาพดินแดง ในหน้าฝนเป็นหล่มโคลนรถต่างๆ เข้าไม่ได้ต้องเดินอย่างเดียวเป็นระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตรจากสถานีรถไฟเขาสามร้อยยอดมาถึงโรงเจลุ่มอิมยี่ ในหน้าแล้งก็เข้าได้แต่รถสองแถวเท่านั้น

ต่อมาได้มีการปรับปรุงทางเข้าโรงเจให้สะดวกเพราะในช่วงเทศกาลจะมีผู้เดินทางโดยรถบัสจากกรุงเทพมหานครมาที่โรงเจแห่งนี้ เพื่อนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประมาณสัปดาห์ละ 30-60 คัน บางสัปดาห์ถึง 100 คัน โดยรถบัสที่ทางผู้มาปฏิบัติธรรมแสวงบุญจะมาจอดส่งหน้าสถานีรถไฟสามร้อยยอด ทางโรงเจต้องจ้างรถสองแถวไว้รับส่ง ซึ่งบางครั้งรถไม่เพียงพอก็ต้องเดินเท้าเข้าไปเองด้วยสาเหตุนี้ผู้สูงอายุจึงได้ปรึกษากับเฮียฮง แซ่ลิ้ (คุณอนันต์ สุวรรณศิลป์) เพื่อแก้ปัญหาของโรงเจลุ่มยิมยี่ และได้ประสานกับจังหวัดเพื่อขอความช่วยเหลือ และได้เรียนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ร้อยตรีอานวย ไวทยานนท์ ซึ่งในขณะนั้นได้รับทราบปัญหาแล้ว ต่อมาท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้งบประมาณมาทำการก่อสร้างสะพาน และปรับปรุงถนนเป็นถนนลาดยางจากสถานีรถไฟสามร้อยยอด ถึงโรงเจลุ่มยิมยี่เป็นระยะทางประมาณ 8 กม.ทำให้การเดินทางมาโรงเจนั้นเป็นไปอย่างสะดวก นอกจากปัญหาสะพานแล้วยังมีปัญหาเรื่องน้ำใช้ซึ่งจะขาดแคลนมากในหน้าแล้ง ในปีพ.ศ. 2531 โดยคุณประสิทธิ์ ประสานสุทธิพรได้รับบริจาคเงิน 300,000 บาท (สามแสนบาท) เพื่อสร้างสระเก็บน้ำฝนไว้ใช้แต่ก็ได้เป็นสระเล็กๆ ไม่เพียงพอถึงปี

ดังนั้นในปี พ.ศ.2532 ท่านจึงได้นำเงินบริจาคมาเป็นค่าใช้จ่าย ค่าดำเนินการปรับปรุงสระน้ำหน้าโรงเจให้ขยายกว้างและลึกมากขึ้นสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ได้เพียงพอตลอดปี เนื่องจากทางมาโรงเจลุ่มยิมยี่สะดวกขึ้นรถบัสสามารถเข้าไปถึงโรงเจได้ ดังนั้นในแต่ละปีจึงมีผู้มีจิตศรัทธาเดินทาง เพื่อมานมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประทับอยู่ในโรงเจลุ่มยิมยี่แห่งนี้เป็นจำนวนมาก ทั้งยังพากันถือศีลปฏิบัติธรรมเป็นจำนวนมากขึ้นทุกปีทำให้สถานที่พักไม่เพียงพอต้องอาศัยนอนที่ลานหน้าโรงเจท่านจึงได้ดำเนินการก่อสร้างที่พักซึ่งมีผู้มีจิตศรัทธาให้ยืมค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างในครั้งนี้จำนวน 100,000 บาท และเริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2536 แล้วเสร็จในเดือนสิงหาคม 2537 ใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งสิ้นรวม 8 เดือน จึงได้ที่พักสำหรับผู้แสวงบุญของโรงเจลุ่มยิมยี่เขาสามร้อยยอดเพิ่มขึ้น นอกจากนี้โรงเจมีอายุเก่าแก่ บางส่วนจึงทรุดโทรมไปตามกาลเวลา ต้องมีการซ่อมแซมและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ท่านจึงได้เริ่มบูรณะ โรงเจตั้งแต่ปี พ.ศ.2533 เป็นต้นมาจนปัจจุบัน

ประวัติพ่อปู่สามร้อยยอด

ประวัติย่อ ของเขาสามร้อยยอด

ที่มาของชื่อเขาสามร้อยยอดมีความเป็นมาหลายกระแส บ้างว่า เป็นเพราะมีต้นสามร้อยยอดขึ้นอยู่ หรือมียอดเขามากมายถึง 300 ยอด แต่ที่คนส่วนใหญ่กล่าวขานกันจนเป็นตำนานสืบกันมาว่า ในสมัยที่เทือกเขายังเป็นเกาะอยู่ ได้มีเรือสำเภาจีนบรรทุกผู้โดยสารผ่านมาและได้ประสบ กับลมพายุอย่างรุนแรง จึงได้นำเรือเข้ามาตามร่องน้ำด้านทิศตะวันตกของเกาะเพื่อหลบพายุ แต่เนื่องจากไม่ชำนาญพื้นที่เรือได้ชนกับหินโสโครกอัปพรางลง ผู้คนตะเกียกตะกายหนี ขึ้นฝั่งได้ 300 คน จึงได้ตั้งชื่อว่า “เกาะสามร้อยยอด” ต่อมาระดับน้ำทะเลได้ลดลง เกาะจึงกลายเป็นภูเขา และชาวบ้านเรียกเพี้ยนเป็น “เขาสามร้อยยอด” บริเวณที่สันนิษฐานว่าเรือจมนั้น ชาวบ้านเรียกว่า “อ่าวทะเลสาบ” ซึ่งมีคนพบเสากระโดงเรือ แต่นานมาแล้ว

ประวัติพ่อปู่สามร้อยยอด

ได้เข้าจับทรงในร่างของนางทองคำ กองเพชร ชาวบ้านทั้งใกล้และไกลทราบต่างก็มีศรัทธา มีความเคารพเชื่อถือพากันเดินทางไปเพื่อเชิญวิญญาณพ่อปู่สามร้อยยอด ขอความสว่าง ในการดำเนินสัมมาชีพเพื่อชีวิตที่ดี

มีการทำการบันทึกภาพพ่อปู่สามร้อยยอด ภาพที่ปรากฏเป็นลักษณะชาวจีนแก่ๆ มีหนวดเครายาว นั่งมือขวาที่วางอยู่ที่เข่าขวา มือซ้ายจับอยู่ที่เข่าซ้าย ในลักษณะวางปรากฏนี้ให้เห็นเพียง 3 นิ้ว ปัจจุบันมีผู้ศรัทธาและเคารพนับถือได้ทำการเชิญพ่อปู่สามร้อยยอด ขึ้นประดิษฐาน ณ สถานที่สำคัญ ณ กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

เทศกาลต่าง ๆ ของโรงเจ

เทศกาลต่าง ๆ ของโรงเจลุ่มยิมยี่ ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ได้แก่

1. ตรุษจีน และ เทศกาลสงกรานต์
2. วันเกิดเจ้าแม่กวนอิม
3. สารทจีน
4. เทศกาลกินเจ

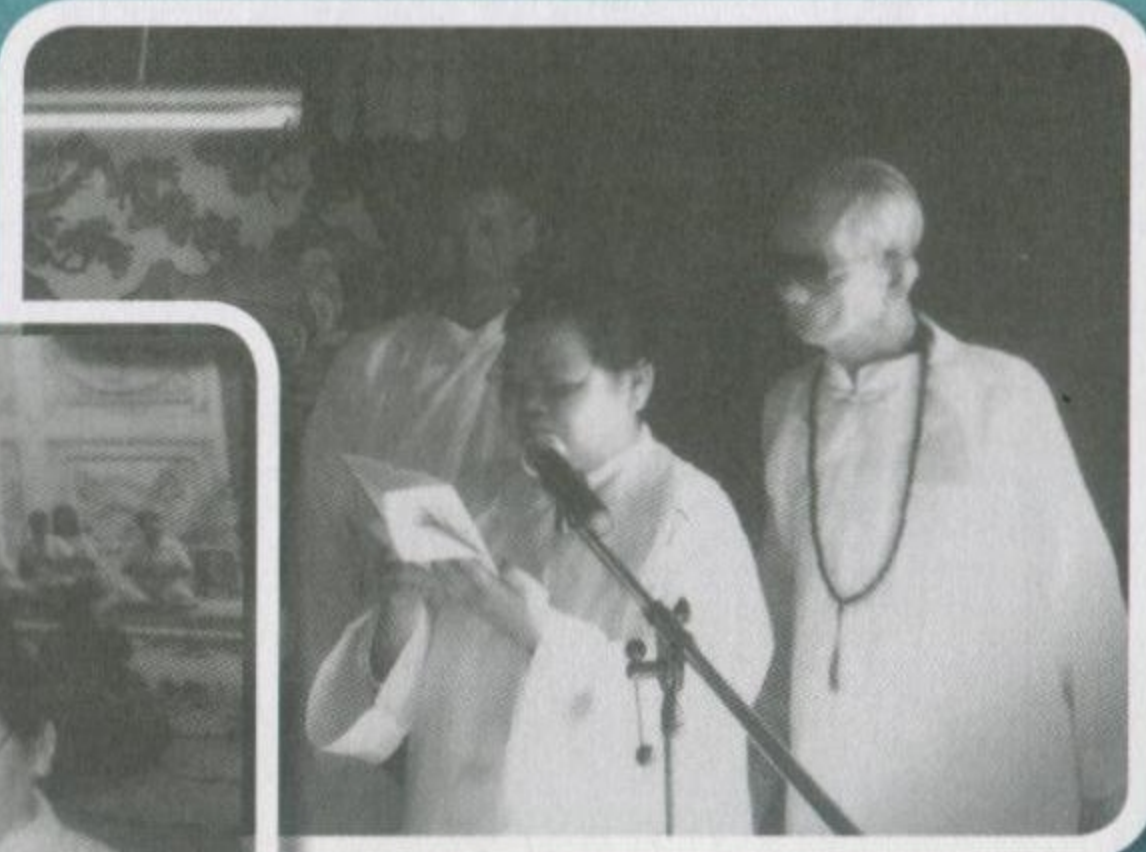
เทศกาลถือศีลกินเจ “เจ” ในภาษาจีนมีความหมายว่า “อุโบสถ” เป็นคำแปลทางพุทธศาสนานิกายมหายาน การกินเจนั้นแต่เดิมหมายความว่า ถึง “การรับประทานอาหารก่อนเที่ยงวัน” ตามแบบอย่างของพระพุทธศาสนา เราเห็นตัวอย่างชาวพุทธรักษาอุโบสถศีลหรือรักษาศีล 8 ด้วยการไม่รับประทานอาหารหลังจากเที่ยงไปแล้ว เช่นเดียวกับพระภิกษุ แต่สำหรับพุทธนิกายมหายานนั้น การรักษาอุโบสถศีลจะรวมถึงการไม่รับประทานเนื้อสัตว์ด้วย จึงนิยมเรียกการไม่กินเนื้อสัตว์ไปรวมกับการกินเจ จนถึงปัจจุบันผู้ที่รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ แต่ไม่กินเนื้อสัตว์ยังคงเรียกว่า “กินเจ” ความหมายของการกินเจ จึงหมายถึงการรักษาศีลปฏิบัติธรรมทั้งกาย วาจา และใจ ไม่ใช่หมายความว่าเพียงการไม่รับประทานเนื้อสัตว์เท่านั้นการปฏิบัติธรรมร่วมไปด้วยจึงจะครบเป็นการถือศีล-กินเจอย่างแท้จริง

ความหมายของ ธงเจ : อักษร แดง บนพื้นเหลือง เขียนว่า “ใจ” หรือ “เจ” มีความหมายว่า “ของไม่มีค่า” สีแดงเป็นตัวแทนของความเป็นสิริมงคลในชีวิต ส่วนสีเหลืองเป็นสีของพุทธศาสนา หรือผู้ทรงศีล ธงเจนอกจากจะเป็นสัญลักษณ์ของอาหารเจแล้ว ยังเป็นการเตือนให้พุทธศาสนิกชนที่ปฏิบัติตน “ถือศีล-กินเจ” ได้ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์ และการตั้งอยู่ในศีลตลอดช่วงระยะเวลา 9 วัน 9 คืน ซึ่งเทศกาลกินเจ กำหนดเอาวันตามจันทรคติคือ เริ่มตั้งแต่วันที่ขึ้น 1 ค่ำ ถึงขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ตามปฏิทินจีนทุก ๆ ปี มีจุดเริ่มต้นจากประเทศจีนมานานแล้ว

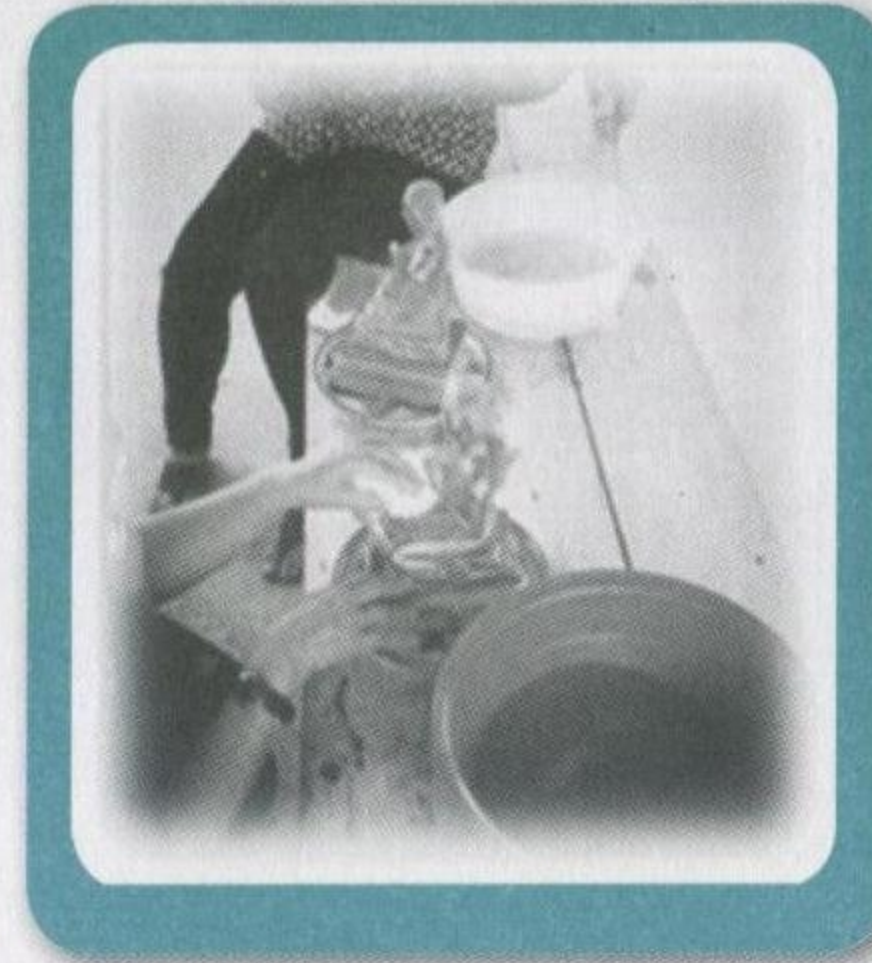
ภาพกิจกรรมเทศกาลถือศีลกินเจ

ณ โรงเจลุ่มยิมยี่
เขาสามร้อยยอด

เทศกาลการสงฆ์น้ำพระ

ทำบุญสงฆ์น้ำพระ คืออุ้มเอา
พระสาวกที่ตั้งริมผนัง ออกมาสร่ง
น้ำข้างนอก เช็ดให้แห้งแล้วปิดทอง
ใหม่แล้วนำกลับไปบูชาตรงตำแหน่ง
เดิม สว่างเบิกบานใจดี โโกนีย์ที่ดูแล
ศาลเจ้านั้นใจเอื้ออารีดีมาก เวลาไป
ที่ไหนเห็นความขลัง นิ่งสงบ เจ้าของ
สถานที่มีอัธยาศัย คนเข้าไปจะรู้สึก
เยือกเย็นในใจ

เทศกาลเทกระจาด

การทำบุญในเทศกาลทิ้งกระจาดมีความสำคัญอยู่ 2 ประการ กล่าวคือ
ทิ้งกระจาดมีความหมายสำคัญ 2 อย่างที่เราเรียกว่า “อิมซี และ เอียงซี”
อิม(音) คือวิญญาณ เอียง (場) คือชีวิต ซี (施) คือการแจก

พิธีทิ้งกระจาด คือ การทำบุญอุทิศให้ดวงวิญญาณ ร่วมไปกับ
การแจกทานให้ผู้ยากไร้ งานทิ้งกระจาดจึงต้องทำทั้ง 2 ส่วน ทำบุญ
กันในศาลเจ้าก่อนแล้วจึงมาแจกของ จึงสอดคล้องกับจริยวัตรขององค์
หลวงปู่ได้สนใจขอ ผู้ซึ่งช่วยทั้งผู้ที่เสียชีวิตโดยไร้ญาติขาดมิตร และ
ช่วยสงเคราะห์ผู้ยากไร้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เทศกาลทิ้งกระจาดจึงเป็น
เทศกาลที่ครบถ้วนทั้ง “ทำบุญและให้ทาน” จะนิยมทำกันในเทศกาลกิน
เจ หรือพิธีกึ่งเต็ก

กระเจาด คือ สิ่งของที่ถวายพระ สำหรับสามัญชนแล้วก็คือของให้ทาน
 นั่นเอง พิธีทั้งกระเจาดนี้ ชาวญวนและชาวจีน ถือเอาเป็นพิธีประกอบเมตตา
 ธรรม กำหนดทำกันในวันเพ็ญ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7 ตามปฏิทินจันทรคติเป็น
 ประจำทุกปีตามธรรมเนียมของชาวพุทธนิกายมหายาน ช่วงระหว่างเดือน
 7 หรือเทศกาลวันสารทเดือน 7 ทางจันทรคติ มีกำหนดระยะเวลา 1 เดือน
 ประตูนรกจะเปิดกว้าง ให้เหล่าวิญญาณที่ถูกคุมขังอยู่ในเมืองนรก ที่ไร้
 อิสระภาพไม่สามารถไปไหนได้ และต้องอดอยากหิวโหย จะได้รับการนิรโทษ
 กรรมชั่วคราว ให้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกไปเที่ยว เยี่ยมเยือนบุตร
 หลาน ญาติมิตร วิญญาณเหล่านั้นต่างเฝ้ารอคอยและมีความยินดีปรีดากัน
 ทั่วหน้า

ฉะนั้น การทำบุญทั้งกระเจาด ซึ่งสืบต่อมาจนทุกวันนี้ จึงมีการให้
 ทานทั้งผิ(อสุรกาย) และคนที่ให้ผิก็มีอาหาร ซึ่งไปตั้งเช่นและเสื้อผ้าเงิน
 ทอง (กระดาษาเงิน กระดาษาทอง) และของใช้(ที่ทำจากกระดาษา) เอาไปเผา
 ส่วนที่ให้แก่คน ก็เป็นอาหารเจ เช่น ข้าวสาร อาหารแห้ง เสื้อผ้า ยารักษาโรค
 และของใช้จำเป็นต่างๆ เป็นต้น

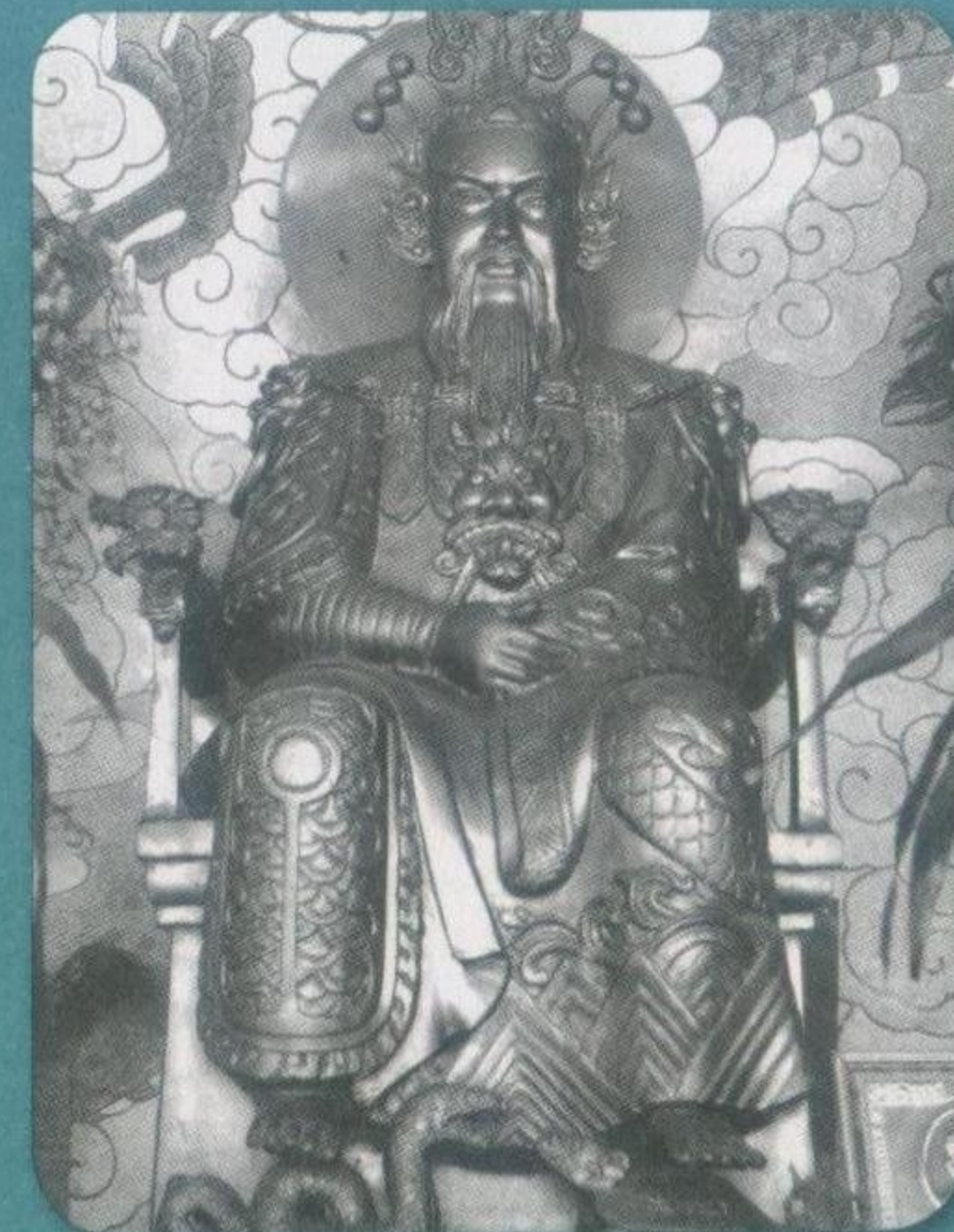
พระพุทธรูป และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในโรงเจลุ่มอิมยี่

1. ปู่เต๋ากง (พ่อปู่สามร้อยยอด)
 เป็นเทพประจำเขาสามร้อยยอดที่
 ประชาชนชาวสามร้อยยอดให้ความ
 เลื่อมใสว่าเป็นเทพแห่งคุณธรรมแห่ง
 ความดี และเทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์

2. ตัวเล่าเอ๋ย (เจ้าพ่อเสือ)
 เพื่อให้มีโชคมีชัยตลอดทั้งปี
 ก็คือ "ตัว เล่าเอ๋ย หรือ
 เฮียงเทียนเสียงดี"
 ณ ศาลเจ้าพ่อเสือ ซึ่งชาวจีน
 ถือว่าเป็นเทพศักดิ์สิทธิ์ที่คอย
 ปกป้องอภิบาลและปราบ
 ปราบศัตรูให้แพพ่าย

3. เจ้าแม่กวนอิม

การบูชาให้ถึงซึ่งองค์พระโพธิสัตว์กวนอิม เป็นที่พึงเป็นผู้ช่วยกำจัดทุกข์ ขจัดโรคภัยและประทานพรให้มีความสุขความสมบูรณ์ มีแนวปฏิบัติดังพระคณา

จีน สรุปด้วยภาษาจีนสามคำคือ **สิ่ง จ้วง เห่ง**

สิ่ง คือ ศรัทธาเชื่อมั่นอย่างเต็มคำล้าลึก

จ้วง คือ ปณิธานด้วยการตั้งใจแน่วแน่ต่อสุขาวดี

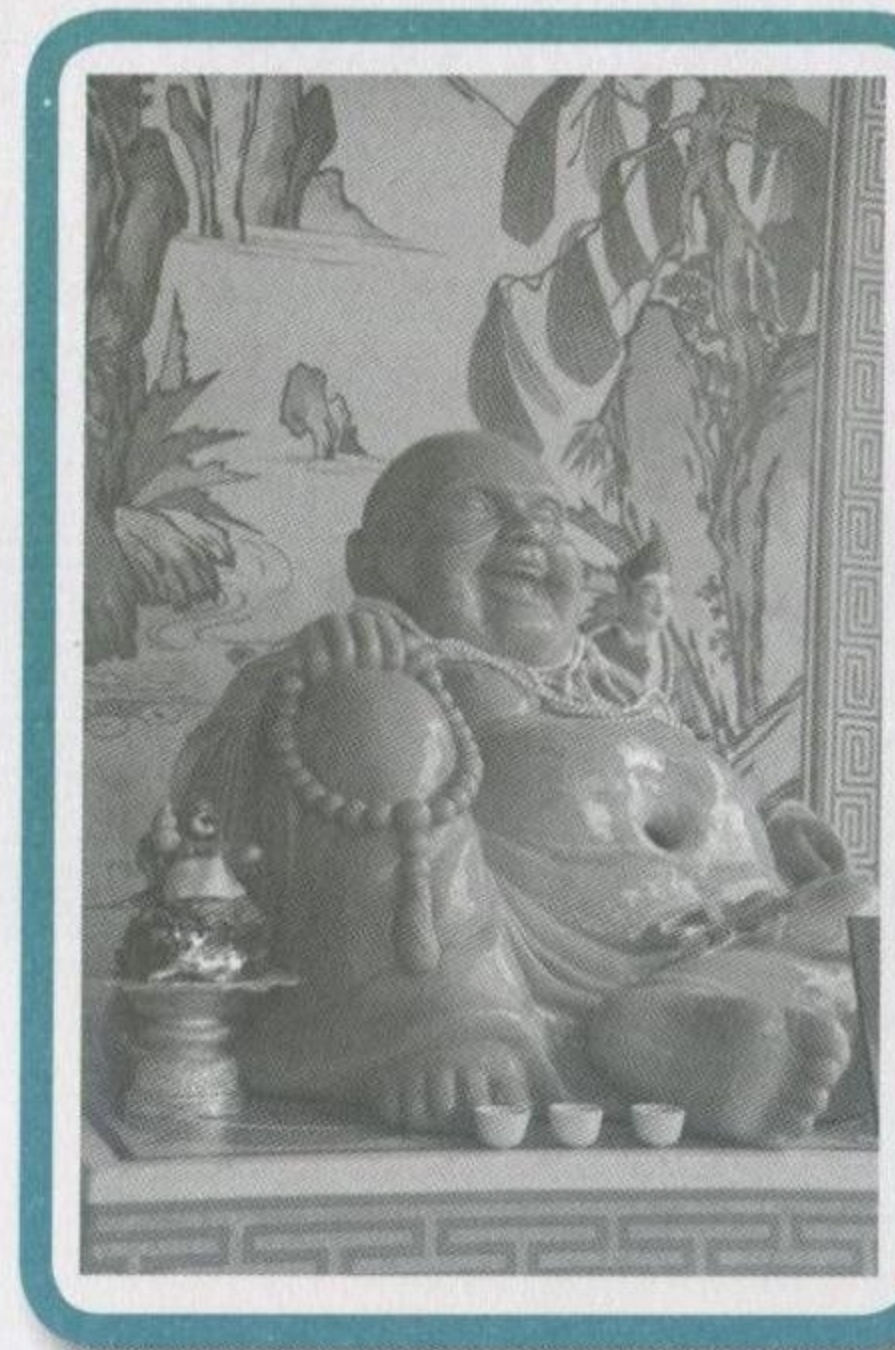
เห่ง คือ ผู้ปฏิบัติมีความพร้อมทางการปฏิบัติ การขอพรขอพระเมตตาให้พระโพธิสัตว์กวนอิม โปรดปรานประทานความช่วยเหลือนั้น

วิธีที่ดีที่สุดคือ จงปฏิบัติธรรม สำนวณกาย วาจา และใจ ให้ระลึกนึกถึงพระองค์ เป็นแบบอย่างของความเพียร ความอดทน ความเสียสละ ความเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีปริมาณจำกัด

4. ปู่ชีวกโกมารภัจจ์

เป็นผู้เชี่ยวชาญในการรักษาและมีชื่อเสียงมากในครั้งพุทธกาลเป็นแพทย์ประจำพระองค์ของ พระเจ้าพิมพิสาร และพระเจ้าพิมพิสารได้ถวายให้เป็นแพทย์ประจำพระองค์ของพระพุทธเจ้าด้วยท่านได้ทำประโยชน์แก่พระพุทธศาสนาพระมหากษัตริย์และประชาชนทั่วไปเป็นอเนกประการ ท่านเป็นอุบาสกผู้เป็นพระอริยชั้นพระโสดาบัน พระบรมศาสดา ได้ยกย่องท่านในตำแหน่งเอตทัคคะเป็นผู้เลิศกว่าอุบาสิกทั้งหลาย ในฝ่ายเลื่อมใสในบุคคล และถือเป็นบรมครูแห่งการแพทย์แผนโบราณ

5. พระสังกัจจายน์

สักการบูชาพระสังกัจจายน์เพื่อให้บังเกิดความเป็นสิริมงคล 3 ประการ

1. โชคลาภและความอุดมสมบูรณ์ : พระสังกัจจายน์ได้รับการยกย่องให้เป็นพระผู้อุดมด้วยโภคทรัพย์ และลาภสักการะเสมอด้วยพระสิวลี

2. สติปัญญา : เนื่องจากพระสังกัจจายน์ ได้รับการยกย่องจากองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าเป็นเลิศในทางอธิบายความพุทธภาษิต ท่านเป็นอรหันต์ผู้มีปฏิภาณเฉียบแหลม

3. ความงามและความมีเสน่ห์ : เนื่องจากเพราะก่อนที่ท่านจะอธิษฐานจิตให้รูปร่างเปลี่ยนแปลงพระสังกัจจายน์มีผิวดำทองค้ำและมีรูปร่างล่ำม้ายเหมือนพระพุทธรูปเจ้าจนแม้แต่เทพยดา พรหม มนุษย์ทั้งปวงพากันรักใคร่ชื่นชม พระสังกัจจายน์หรือพระมหากัจจายนเถระ เป็นพระอรหันต์ในพระพุทธศาสนา เป็นคนละองค์กับพระสังกัจจายน์ของจีน

ทางเข้าโรงเจ (ด้านใน)

เทพเจ้าแห่งโชคลาภ (ใช้ตั้งเอี้ย)

พระอรหันต์ 500 องค์
(โหรงแปะอะฮั้ง)

ศาลเจ้าพ่อเสือ (ตัวเล่าเอี้ย)

พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์
(อวโลกิเตศวร)

เจ้าที เจ้าป่า เจ้าเขา
ปู่ชีวกโกมารภัจจ์

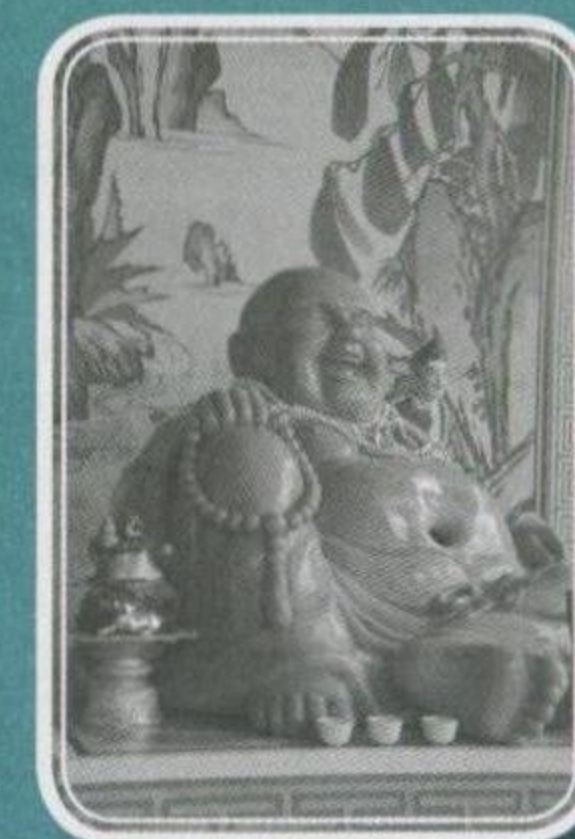

แม่ชี้อ — เจ้าแม่ทับทิม

พระพุทธรูป และสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พระสังกัจจายน์

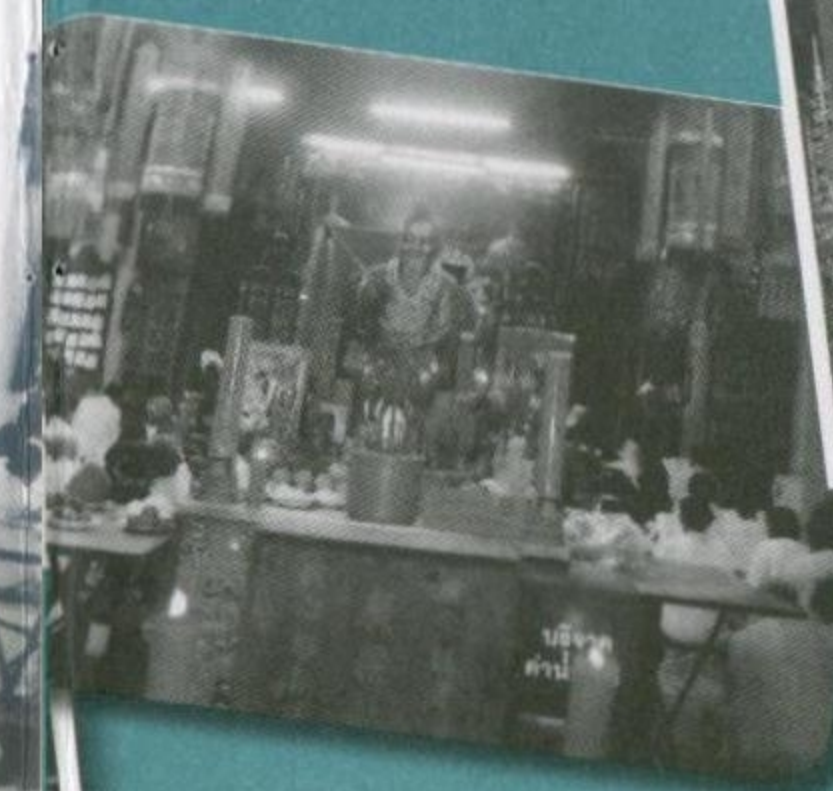
เจ้าพ่อเสือ
(ลีเอี้ยงวงศ์)

คำกลอนโดย คุณสุลีลักษณ์ วชิรกิจโกศล
เริ่มเขียนและรวบรวมคำกลอน พร้อมคติธรรมประจำใจ
เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2526

1. สมุดนี้มีเจ้าของปองสงวน ท่านไม่ควรหยิบลากกระชากรู
 แม่นยำเกินเกินไปไม่น่าดู สุริย์เป็นเจ้าของต้องเสียใจ
2. เป็นหนี้ เป็นสิน ยังมีวัน ไข่หมด แต่เป็นหนี้บุญคุณคนไม่มีวันไข่หมด
3. ชีวิต คือ การต่อสู้ ศัตรู คือ ยากำลัง
4. ถึงเหนื่อยยากแล้วเหนื่อยกาย แต่เครื่องหมาย ความดียังมีอยู่
5. ค่าของคนอยู่ที่ผลงาน ค่าของงานอยู่ที่ผลทำให้เกิด
 ประโยชน์สุขแก่ตัวเองและส่วนรวม ทั่วไป
6. ถ้าคิดว่าเราฉลาดเลิศกว่าผู้อื่น จงรู้เถิดว่า เรากำลังจะโง่
 ถ้าคิดว่าเรา โง่กว่าผู้อื่น จงรู้ว่าเรา กำลังจะฉลาด
7. คนจะงาม งามนิสัย ไซ้ใบหน้า คนจะสวย สวยจรรรยา ไซ้ตาหวาน
 คนจะแก่ แก่วิชา ไซ้อยู่นาน คนจะรวย รวยศีลทาน ไซ้บ้านโต
8. อันมิตรดี มีหนึ่ง ถึงจะน้อย ดีกว่าร้อย เพื่อนคิด ริษยา
 เปรียบเหมือนมีเกลือ นิดหน่อยน้อย ราคา ยังดีกว่า น้ำเค็มเต็มทะเล
9. คนจะดี มีไซ้ดี ตรงที่ทรัพย์ มีไซ้นับ พงษ์พันธ์ ขรรณา
 คนจะดี ด้วยการ งานนานา อีกวิชา ศีลธรรม นำให้ดี

10. จงเตือนตน ของตน ให้พ้นผิด ตนเตือนจิต ตนได้ ใครจะเหมือน
 ตนเตือนตน ไม่ได้ ใครจะเตือน คนแซ่เขื่อน ใครจะช่วย ให้ป่วยการ
11. เกิดเป็นคน ต้องช่วยตน ได้เสียก่อน แล้วกลับย้อนช่วยคนอื่นจึงจะได้
 ต้องรู้จัก ฝึกหัด ทั้งกายใจ จึงค่อยไป แนะนำคนอื่น ให้ทำตาม
12. เราไม่โลก อยากรู้ ได้ ของใครใคร ไม่อยากให้ ใครยกย่อง สรรเสริญ
 ไม่กลัวคน นินทา ว่าร้ายเกิน เมื่อเราเดิน ตามทางนี้ มีสุขเอง
13. คนใจบุญ ย่อมยิ้มแย้ม แจ่มใส มีดวงใจ สะอาด ดูเหมาะสม
 สร้างความคิด ที่ถูก ปฏิบัติ ไม่โสมม ดังคนโลก ชอบกอบโกย
 อย่ามองคน ในแง่ร้าย หมายจับผิด จงพินิจ ตรองดู รู้เหตุผล
 ความผิดพลาด อาจมี ทุกผู้คน จงเตือนตน มองดูตน เกิดผลดี
 อันไม่ล้ม ข้ามไป ไม่ไม่ว่า คนล้มอย่า ได้ข้าม หยามหมิ่นเขา
 เราล้มข้าม พอเขาข้าม ตามอย่างเรา คงเล่นเอา ชอกช้า ระกำทรวง
 หากใจดี มีธรรม กำกับแล้ว ย่อมไม่แคล้ว ทุกอย่าง ต่างดีพร้อม
 จักมีแต่ สุขใจ ไม่ตรมตรอม ไม่ฝ้ายผอม อมโรค ทุกโรคแล
14. ว่าทำดี ไม่ได้ดี นี่ผิดแน่ ที่ถูกแท้ แต่ทำพลาด ขาดวิชา
 ควรจะทำ ตัวระยำ ทำไม่ดี เราจะสุข หรือทุกข์ เพราะเราสร้าง
 กรรมต่างต่าง ที่เราทำ นำสนอง เราทำดี มีสุขได้ สมใจปอง
 ทำชั่วต้อง ได้ทุกข์แท้ แน่นอนเอย
15. อยากรู้ดี แต่ไม่ทำ นั้นมีมาก ดีแต่อยาก แต่ไม่ทำ น่าขงหนอ
 อยากรู้ดี ต้องทำไซ้ อย่ำรือ ดีแต่ขอ รอแต่ดี ไม่ดีเลย

16. พระองค์ท่าน ช่วยใคร มิได้ทรอก แต่ทรงบอก แนวทาง วางไว้ให้
เราต้องหมั่น ปฏิบัติ ขัดเกลาไป จึงจะได้ พันทุกข์ สุขสมปอง
17. เย็นอันใด หรือจะเท่า ร่มเงาวัด เย็นมนัส ให้ชุ่มชื่น รื่นทรรรษา
เย็นละออง รสธรรม พระสัมมา เย็นพฤक्षा ก็ไม่เท่า ร่มเงาธรรม
18. สร้างความดี มีผล คนจึงรัก สร้างความชั่ว คนมัก รังเกียจหลาย
ความดีชั่ว ประดับ คู่กับกาย แม้ชีพวาย ก็ยัง ผ่องใจคน
19. จงถือศีล ภาวนา สมาธิ เร่งดำริ แสวงปัญญา อย่ามัวเวลา
คอนคนโน้น คนนี้ พวกข้าเขา มัวคอยเขา เราตายก่อน จะอ่อนใจ
20. เอาความดี เป็นแก่นกลาง ทางชีวิต
เอาความคิดเป็นเครื่องช่วยอำนวยความสะดวก
เอาแรงงาน เป็นกลไก ภายในคน
นี่คือคน มีคุณค่า ราคางาม
21. ศีลก็ดี ธรรมก็ดี มีค่านัก เทพพรหมรัก ชื่นชม นิยมหนา
ถ้าไรศีล ไร้สัจว์ เต็มอัตรา คนลดค่า ไปเป็นสัจว์ แน่ชัดเอย
22. หากมนุษย์ หยุดนินทา ว่าคนอื่น ยามเดินยืน นอนนั่ง สักรออยู่
คอยขจัด โลกโกรธหลง ในตัวกู โลกจะอยู่ ร่มเย็น เป็นสุชาติ

ข้อมูลอ้างอิง คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทุกข้อมูล
ที่ได้จาก สื่อ และ Web Site ต่างๆ ดังนี้ :
www.google.com, www.moohin.com
Web site บ้านรักทะเล (รูปภาพประกอบ)
hi5 Chinnawit (ข้อมูลประกอบเทศกาลทิ้งกระจาด)

โรงเจลุยอิมยี่ เขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์